

[Lissa Mathiasen]

omfatte fast ejendom som sådan. Derfor undrer det mig, at man ikke kan se, at dette her er en fordel.

Generelt kan jeg sige, at det stadig undrer mig meget, at Venstre og De Konservative ikke kan se fordelene ved at få sendt et signal ud om, at vi har en produktsikkerhedslovgivning, som omfatter disse ting. Det er et godt signal i forhold til eksport af danske produkter.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg kan forstå, at de borgerlige har mange bekymringer, og det er da også i orden. Men jeg fatter ærlig talt ikke, at man nu hiver dansk industri frem og siger: Det er dog noget frygteligt noget, der sker nu, og vores varer bliver dyrere og dyrere.

Jeg opfatter dette forslag – og jeg synes, det er et flot forslag – som en landvinding for forbrugerne. Det er jo trods alt dem, som også dansk industri skal leve af. Jeg tror, dette forslag vil få fantastisk stor betydning for dansk eksport, når det bliver kendt, at vi giver nogle garantier på nogle varer, vi leverer. Jeg tror nemlig, at mennesker, der køber et hus eller andre ting, efterhånden vil gå efter kvalitet.

Når jeg hører dansk industri fortælle om, hvorledes vi skal gå ind på nogle markeder, og hvordan vi skal vinde, er det jo netop baseret på, at det skal være industriprodukter, som har en kvalitet, der ligger betydelig over de andres. Jeg mener, at det foreliggende forslag er noget, der viser den rigtige vej. Men man kan selvfølgelig altid være en masse bekymringer og gå ned i småtingsafdelingen og vende det og gøre det til det store problem. Jeg tror, forslaget er godt både for forbrugerne og for dansk eksport.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er fru Lissa Mathiasen, der bringer mig herop. Fru Lissa Mathiasen siger, at det er et dårligt signal for dansk industri.

Jeg tror, jeg sagde det, men jeg har åbenbart ikke sagt det tydeligt nok: Den del af dette lovforslag, som dækker direktivforslaget, er vi fuldstændig enige i. Vi synes, det er godt, at danske varer og danske produkter får en produktsikkerhed. Det har jeg sagt mange gange, og det ved fru Lissa Mathiasen også.

Men det spørgsmål, jeg ikke kan få besvaret, heller ikke af fru Lissa Mathiasen, er, hvorfor vi skal gå videre end direktivforslaget. Hvad er årsagen til, at vi går videre? Der må da være en eller anden socialdemokratisk forklaring på, at vi på dette område skal gå videre? Jeg forstår simpelt hen ikke hvorfor.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Som svar på hr. Flemming Hansens spørgsmål vil jeg sige for det første om tjenesteydelser, at der ikke er tale om, at der foreligger en socialdemokratisk forklaring, men der findes faktisk et EF-direktiv, og jeg synes, det er meget naturligt, eftersom man har accepteret EF-direktivet, at vi så også på helt normal vis, som vi plejer, når der foreligger et EF-direktiv, lever op til kravene i relation dertil.

Når vi taler om fast ejendom, synes jeg egentlig, at logikken er i den grad til stede, at man kan sige: Ja, det passer som fod i hose til et socialdemokratisk ønske. Men man kan også sige: Jeg tror også, det passer som fod i hose til andres ønske set i relation til, at alle enkelt-elementer i forvejen er omfattet, og som følge deraf er det en naturlig ting at sige, at den samlede helhed vil være den måde, hvorpå dette her kan løses. Det afgørende i denne diskussion har været spørgsmålet om, hvorvidt dette her medfører en konkurrenceforvridning for dansk erhvervsliv set i forhold til udlandet.

Dertil vil jeg for det første sige, at det drejer sig om et direktiv, som de øvrige EU-lande nu også gennemfører.

For det andet at vi ved at se lidt på, hvor mange lande der rent faktisk, længe før dette direktiv kom, har gennemført en lovgivning om produktsikkerhed, må konstatere, at der ikke bliver tale om nogen konkurrenceforvridning i denne sammenhæng, tværtimod.

Industri- og samordningsministeren (Mimi Jakobsen):

Det hænder, men det er egentlig ikke særlig tit, at jeg i en debat om erhvervspolitik må sige, at jeg er fuldstændig uforstående over for V og K's synspunkter.

Jeg oplever tit, der er elementer i det, bekymringer i det, som jeg godt kan dele, men hvor konklusionen måske så bliver, at midlerne bliver lidt anderledes, men at jeg alligevel